

Gyórfy Ákos

Körbeér

Jöttem hazafelé a vasútállomásról. A kanyarban jártam épp, ahol a patak délkeletnek fordul, amikor arra gondoltam, hogy elérni a másik magányáig ugyanaz, mint elérni a saját magányomig. Hogy a legszorosabb közelség egyetlen, édes gyümölcse nem más, mint a másik magányának tudomásulvétele és elfogadása. Ennél mélyebb közösség nincs.

Egy barátom kidobta nemrég meghalt anyja ruháit. A sok ruha nem fért be a kukába, nem tudta lecsukni a fedelét, kilógott belőle egy virágos blúz ujjja. Minden körbeér, mondta a barátom búcsúzásakor, már a kapuban: abba a folyóba kerülnek az anyám hamvai, aminek a partján megszületett.

A nikodémusi órán

Az éjszakák, amikor mintha messzebbre látnék. Ilyenkor nincs szükségem a közeli csillag nyolc perc alatt ideérő fényére.

Minden nyolc perccel korábban történik, mint hinnénk. A sötétségnek megvannak a maga kérdései, amelyek a fotonzuhatagban nem tehetők fel, és ennek semmi köze a gyógyásághoz.

Születésem óta figyelem a testem, ahogy lassan a kihűlt földkéregbe préseli a nehézkedés.

A nikodémusi órán mindenki alszik, csak azok indulnak el ilyenkor, akik egyszer már látták az angyalt, és azóta is azt a pillanatot idézik fel magukban kényszeresen. Ahogy a régi magnóban tekertem vissza a kazettát mindig ugyanahhoz a kedvenc dalhoz, amit ma már nem tudnék végighallgatni.

A bodza fehér tányérai

Rózsabogár araszol a rozsdás késpengén.
Láttam egy idős férfit a folyóparti sétányon,
nagyítóval olvasta a Bibliát. A házasság az,
ahogy Kurtág György játszik a feleségével
egy tompára hangolt zongorán.

Anyám telefonál, de mintha nem azt kérdezné,
amit akar, és mintha én sem azt válaszolnám,
amit szeretnék. A bodza fehér tányérai
világítanak a kertben.

Reggel a tempó és a sebesség közti
különbségről cseteltem valakivel.
Tempója a természetnek van, sebessége
pedig minden másnak, ami a természeten
kívül létezik, írtam neki. Aztán arra
gondoltam, hogy mindezt inkább anyámnak
kellett volna elmondanom.

